

متن پرسش

سلام خدمت استاد: از وقتی که توبه کردم و تصمیم به ترک گناه به مدت چهل روز گرفتم با مدد الهی تونسستم ۴ روز بدون معصیت تموم کنم. شبی نشده که من از حزن عدم وصال خدا اشک نریزم. من با نفسم رفق و مدار کرد حتا مستحبات هم انجام ندادم و فقط ترک معصیت و انجام واجبات که وظیفه من هست بسنده کردم. احساس می‌کنم هیچ وقت رنگ و بوی معرفت و محبت خدا را نمی‌چشم. شاید خود این طلب کردن خداوند یک حجاب اعظم باشد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هرچه هست به این نحوه از حضور که از طریق توبه نزد خود و خدا پیش می‌آید، نظر کنید که از طریق رعایت دستورات شرع مقدس که یکی از ابعاد آن ترک گناه است، افقی در مقابل انسان نسبت به خدای بی‌نهایت خوبی‌ها گشوده می‌شود که در واقع جهان انسان است در انس با خدا. در این رابطه خوب است کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» که روی سایت هست را مطالعه فرمایید. موفق باشید